

»Najdeš jo,« reče vešča, »ko se boš poslovil od sveta in te bodo položili v zemljo. Samo tista suknja more spametovati ljudi, kakršen si ti. Neumen si se rodil, bedak bodi vse svoje žive dni in neumen boš umrl. To je, kar ti imam še povedati!«

Vešča je odšla v hišo in zaprla duri za seboj.

»Grom in strela!« je zavpil za njo bedak. »Povedati moram svoji mami, da je imela na vse zadnje le prav in da ne bo imela nikoli pametnega fanta za sina!« Nato je odšel domov.

(Po angleški narodni pravljici priredil Griša.)

Danilo Gorinšek:

Velika noč.

*Je grm zelen in že cvetoč,
dviguje veje ko v molitvi,
zamaknjen je, v nebesa zroč.
Velika noč!*

*Pa solnce: ko da bi vso moč
in ves svoj žar hotelo dati,
da glas bi šel do zadnjih koč:
Velika noč!*

*In z juga piš: frfotajoč
za jato jata spet k nam plava,
veselje nam oznanjujoč:
Velika noč!*

*Kdor slep in gluhi bi tavajoč
pritipal k nam se v to krasoto,
občutil v srcu žar bi vroč:
Velika noč!*

